

тійцы, на прѣстола ся качи *Константинъ Дуксъ*. Додѣто бѣхъ тѣй забунени Гърци-ти въ Цариградъ, Симеонъ ся яви подѣ стѣны-ты му и наряди си войскѣ-тѣ отъ Влахернѣ до Златны-ты врата. Това е было по мѣсе. Августа. Уплашенити-ти Гърци, като още несъземени отъ вѣтрѣшни-ты смѣщенія, небѣхъ въ сѣстояніе ни да размыслятъ за бой; заради това за да отдалѣчатъ непріятеля отъ столицѣ-тѣ, прѣдложихъ му голѣмо количество отъ злато и сребро: а Българскый царь понеже бѣше прѣглядалъ градскы-ты крѣпости и увѣрилъ бѣше ся, че има да ерѣщне голѣмы мѣчнотѣи, доде прѣвземе града, той ся склони на това, що му прѣдложихъ Гърци-ти и оттегли ся въ мѣсто, нарѣчено *седмо поле*. Оттамъ проводи войводѣ Тодара съ двама-та си сынове *Михаила* и *Иешра* въ Цариградъ, та да ся разговарятъ за миръ. Симеонови-ти Сынове быдохъ пріяти съ голѣмѣ честь у Царскыя палатъ въ Влахернѣ. Тамъ вечеряли съ младыя Императоръ Константинъ Багрянородный, който бѣше още непълнолѣтенъ, та на нѣгово мѣсто владѣеше Константинъ Дуксъ; а на другыя день Патріархъ Николай отиде съ дарове при Българскыя царь за да заключатъ прѣдложеный миръ. Царь-тѣ го пріялъ съ Христіанскѣ почестъ, нѣ нестанѣло нищо: защото прѣдложены-ты Симеоновы условія былы много тяжкы за Гърцы-ты, та неможяхъ да ся съгласятъ. Слѣдъ това Българети ся оттеглихъ въ земѣ-тѣ си и на другѣ-тѣ годинѣ прѣдпріяхъ другъ воененъ походъ.

Въ 914 г. Симеонъ нападна на Едрене. та го